Med lögum frá alþingi 1883. L nr. 30. 8 nóv. þ.
var Stokkseyr löggilt sem verslunarstaður,
og öðluðust lög þessi gildi frá 1. apríl 1884,
en forgöngu um það mál heima í héraði höfðu
þeir frondur Grímur Gíslason bóndi í Óseyrarnesi
og systursonur hans, Bjarni Pálsson kennari og
orgelleikari í Götu, hinn fjölhæfi hugsjóna og lista
maður. Grímur í Nesi, eins og hann var oftast nefnd-
ur, var mikill athafna og auðsöfnunar maður, rak
stórbú í Óseyrarnesi, formaður á egin útgerð í
þorlákshöfn, átti að auki mikla útgerð undir
öðrum, bóði þar og á Stokkseyri, auk 13 jarða
eða hluta úr jörðum, sem tilford eru í uppgjöri
dánarbús hans, en þar ber hæst 7/8 úr Stokkseyri
með hjáleigum, en öll er sú eign að fornu
mati 110.2 hundruð þar af 7/8 í eigu Gríms eins
og aður segir. Grímur var útsjónarsamur
og áræðinn til framkvæmda, og má ætla að
þeir frondur, Grímur og Bjarni Pálsson, hafi ætlað sér nokkurn hlut
með því að auka veg Stokkseyrar, en Bjarna
naut skamma stund við. Hann drukkur þrem
árum síðar, 24. febrúar 1887.

En Grímur í Nesi var trúr ætlan sinni um að
auka veg Stokkseyrar. Aflafé sitt lagði hann
nú í framkvæmdir, sem nauðsynlegar voru svo
verslunarrekstur gæti hafist. Fyrst var byrjað á
hinum öfluga sjóvarnargarði verðandi þorgu
til varnar. Næst var að koma fyrir festum í
Blöndu svo að þar ~~gætu la~~ mætti leggja

verslunarskipum ~~sem~~ ~~fóreo~~ varniningin heim"

verslunarskipum „Færendi varningin heim", en síðasta átakið var stórt verslunarhús er síðar hýsti Zöllnersfélagið og verslun Björns Kristjánsonar. síðar Ólaf Árnason, en Grímur átti verulegan þátt í stofnun Zöllnesfélagsins, sem öðrum þroði var nefnt Stokkeyrarfélagið, og nánar getur hér síðar.

Framhvomdis þor er hér segir frá stöðu yfir á árunum 1890-1893 og er með álíkindum hvað mikið vannstá á ekki lengri tíma, og hefur fé ekki skort.

Ad stöðu þá es þarna var fengin seldi Grímur svo, hús og legufori, legjendum sínum, þeim er áður getur, árin 1895 og 1896, þá þrotinn að heilsu, en hann lést hinn 20. febrúar 1898, en foddur var hann að Kalastöðum 12. maí 1841, ennur hjónanna Gísla þorgilssonar og Sesselju Grímsdóttur er þar bjuggu og síðar að Syðra-Seli. Er ekki ótlast til nánari oltforstu hér, en þó skal þess en getið að Grímur Gíslason var móðurbróðir þeirra nafnkendu Sels bróðra, Júnusar bóna á Syðra-Seli Pálmars bónda á Stokkseyri, Jóns bankagjalkera í Reykjavík, Ísólfs tónskálds í Reykjavík, Bjarna bónda og kennara í Göta og Gísla bónda í Hoftúni Pálssona.

Ott es frásaga þessi byggð á riti dr. Guðna Jónssonar er út kom 1961, Grímur Gíslason í Óseyrarnesi. Ott hans og niðjatal

Af því sem nú hefur ritað verið má gjörla sjá
að Grímur Gíslason bóndi í Óseyramesi er með
sanni faðir Stokkeyrar, sem þjettbýlisstaðar,
legði fram það fé sem til þurfti að koma fótum
undir umsvif sem dróu fólk að staðnum og varð
stofn að því mannlífi sem ber uppi þroskavonlegt
athafnalíf múlímans, 90 árum síðar.
Fyrsta þurrabúðarhúsið var reist 1889, Adólfshús,
kennt við Addólf Adólfsson er það reisti og bjó í
til dauðadags 1913, áður bóndi á Stokkseyri.
Hús þetta er með vissu fyrsta húsið hér sem klott
er bárujárni ~~Hús~~ Adólfshús er enþá í fullri
notkun og hefur gegnt ýmsum hlutverkum.
Árið 1940 byggð Jón Magnússon kaupmaður við það
verslunahús úr steini, en gerði Adólfshús að vöru-
geymslu. Á þessu ári, 1979, voru millivezgir
numdir brott, vörugeymslan klodd nýmóðinspilj-
um og sameinuð boði húsin gefa 18 metra
lana kjörbúð, er Allabúð nefnist.